

Vec C-389/23

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

27. jún 2023

Vnútroštátny súd:

Amtsgericht Wedding

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

19. máj 2023

Navrhovateľka:

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH

Odporkyňa:

Oranžerij Gimel II EOOD

PRACOVNÝ DOKUMENT

Uznesenie

V právnom spore

Bulgarfrukt – Fruchthandels GmbH, [omissis] 81373 Mníchov,

– navrhovateľka –

[omissis]

proti

Oranžerij Gimel II EOOD, [omissis] 1839 Sofia, Bulharsko

– odporkyni –

[omissis]

Amtsgericht Wedding [omissis] dňa 19. mája 2023 rozhodol:

I.

Konanie sa prerušuje.

II.

Súdnemu dvoru Európskej únie sa podľa článku 267 ZFEÚ predkladajú na prejudiciálne rozhodnutie nasledujúce otázky týkajúce sa výkladu práva Únie:

1. Treba nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 z 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch (doručovanie písomností) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000, ako aj nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 z 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze, vykladať tak, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, v ktorej sa stanovuje, že súd je v rámci opravného prostriedku povinný vyhlásiť neplatnosť európskeho platobného rozkazu, pokiaľ odporcovi nebol doručený vôbec, alebo mu nebol doručený platne?
2. Ak na prvú prejudiciálnu otázku treba odpovedať kladne: Majú sa vyššie uvedené nariadenia vykladať tak, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, v ktorej sa stanovuje, že vykonateľnosť európskeho platobného rozkazu treba vyhlásiť za neprípustnú, pokiaľ platobný rozkaz nebol odporcovi doručený vôbec alebo mu nebol doručený platne?

3. Ak na prvú prejudiciálnu otázku treba odpovedať kladne: Má sa nariadenie (ES) č. 1896/2006 vykladať tak, že odporca, ktorý vie o vydaní európskeho platobného rozkazu, ale tento mu nebol doručený vôbec alebo mu nebol doručený platne, ešte proti nemu nemôže podať odpor?

Odôvodnenie

I.

Na návrh navrhovateľky so sídlom v Nemecku vydal Amtsgericht Wedding – Europäisches Mahngericht Deutschland (Okresný súd Wedding – Európsky súd rozhodujúci o platobnom rozkaze, Nemecko) – dňa 4. januára 2019 európsky platobný rozkaz podľa nariadenia (ES) č. 1896/2006 proti odporkyňi so sídlom v Bulharsku. Bulharské orgány iniciovali doručenie v súlade s nariadením č. 1393/2007. Bulharský prijímajúci orgán následne potvrdil, že k doručeniu došlo 26. júla 2019. Z osvedčenia podľa článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1393/2007 však nevyplývalo, že sa uskutočnilo odovzdanie osobe, elektronické doručenie, vhodenie do poštovej schránky alebo iná forma uloženia. V bode 12.2.1.3 tlačiva bolo skôr uvedené, že doručenie sa uskutočnilo iným spôsobom. Podrobnosti o tom boli napísané v bulharčine a voľne preložené do nemčiny takto: „Článok 50 ods. 2 GPK (Bulharský súdny poriadok): Osoba opustila adresu a jej adresa nie je zapísaná v registri. Rozhodnutia (...) sa považujú za riadne doručené.“ V domnienke, že došlo k právoplatnému doručeniu, vydal súd, ktorý rozhoduje o návrhu na vydanie platobného rozkazu, 24. apríla 2020 doložku o vykonateľnosti podľa článku 18 ods. 1 nariadenia č. 1896/2006.

Faxom z 1. marca 2021 podala odporkyňa odpor proti platobnému rozkazu a subsidiárne žiadala o „restitutio in integrum“ (uvedenie do pôvodného stavu). Z obsahového hľadiska sa pritom, priložiac čestné vyhlásenie, odvolala na to, že o európskom platobnom rozkaze sa prvý raz dozvedela v rámci doložky o vykonateľnosti dňa 24. februára 2021. V reakcii na upozornenie súdu o prípustných opravných prostriedkoch listom z 25. marca 2021 objasnila, že chce podať námietku proti doručeniu podľa § 1092a Zivilprozessordnung (Občiansky súdny poriadok, ďalej len „ZPO“).

II.

Odporkyňa v tomto prípade uvádza, že európsky platobný rozkaz jej nebol doručený.

V návrhu na preskúmanie podľa článku 20 nariadenia č. 1896/2006 sa vo všetkých alternatívach predpokladá, že došlo k platnému doručeniu, že začala plynúť lehota na podanie odporu podľa článku 16 ods. 2 tohto nariadenia a že v stanovenej lehote nebol podaný žiadny odpor. Súdny dvor na základe podania uskutočneného súdom, ktorý vo veci rozhodoval, rozsudkami zo 4. septembra 2014, *eco cosmetics* a *Raiffeisenbank St. Georgen*, C-119/13 a C-120/13, rozhodol, že konanie vo veci preskúmania európskeho platobného rozkazu podľa nariadenia č. 1896/2006 sa neuplatňuje analogicky, ak sa ukáže, že európsky platobný rozkaz

nebol doručený spôsobom, ktorý je v súlade s minimálnymi požiadavkami podľa článkov 13 až 15 nariadenia. Súdny dvor tiež rozhodol, že ak sa takáto chyba prejaví až po vyhlásení vykonateľnosti európskeho platobného rozkazu, odporca musí mať možnosť podať odpor proti tomuto omylu, čo v prípade úspechu musí mať za následok neplatnosť vyhlásenia vykonateľnosti. Keď opravný prostriedok podľa európskeho práva neexistuje, táto právna ochrana musí byť zaručená v rámci vnútroštátnych predpisov.

[omissis] [Úvahy k predchádzajúcemu právnemu stavu, ktorý v tomto prípade nie je relevantný]

Nemecký zákonodarca neskôr ustanovením § 1092a ZPO vytvoril vnútroštátnu úpravu pre špecializovaný opravný prostriedok, ktorá znie takto:

Opravný prostriedok v prípade nedoručenia alebo v prípade chybného doručenia európskeho platobného rozkazu

(1) 1 Odporca môže požiadať o zrušenie európskeho platobného rozkazu, keď mu európsky platobný rozkaz

1. nebol doručený alebo

2. bol doručený spôsobom, ktorý nie je v súlade s požiadavkami podľa článkov 13 až 15 nariadenia (ES) č. 1896/2006.

2 Návrh sa musí podať do jedného mesiaca odo dňa, keď sa odporca dozvedel alebo mohol dozvedieť o vydaní európskeho platobného rozkazu alebo o nedostatku pri doručovaní. 3 Ak súd vyhovie návrhu z niektorého z dôvodov uvedených v prvej vete, európsky platobný rozkaz bude vyhlásený za neplatný.

(2) 1 Ak súd už v čase podania návrhu podľa odseku 1 prvej vety vyhlásil európsky platobný rozkaz za vykonateľný podľa článku 18 nariadenia (ES) č. 1896/2006 a ak teraz návrhu vyhovie, tak výkon platobného rozkazu vyhlási za neprípustný. 2 Odsek 1 tretia veta platí analogicky.

(3) 1 Rozhoduje sa uznesením. 2 Uznesenie je konečné. 3 § 1092 ods. 2 až 4 platia analogicky.

III.

O prvej prejudiciálnej otázke:

- 1 Podľa názoru súdu nebol európsky platobný rozkaz platne doručený. Bulharský prijímací orgán síce v potvrdení o osvedčení vychádzal z platného doručenia; z obsahového hľadiska z toho však z prekladu informácií, ktoré sú v ňom uvedené, nevyplýva žiadny typ doručenia, ktorý je podľa práva Únie platný. Prijímajúci orgán uviedol skôr to, že odporkyňa už opustila uvedenú adresu, a iba na základe zápisov v obchodnom registri, ktoré ešte existujú, vychádzal z toho, že

doručenie sa napriek tomu považuje za uskutočnené. Prijímajúci orgán teda výlučne na základe právnej fikcie (očividne) vyplývajúcej z bulharského vnútroštátneho práva považoval doručenie za uskutočnené. Prísnejšie minimálne požiadavky na platné doručenie, ako vyplývajú z článku 12 ods. 5 a článkov 13 až 15 č. 1896/2006, teda očividne neboli splnené; na rozdiel od toho, ako to pravdepodobne je podľa vnútroštátneho bulharského práva, nestanovujú fikciu doručenia, ktorá sa opiera iba o zápisy v obchodnom registri.

- 2 Súd chce v prvom rade poukázať na to, že úpravu v § 1092a ZPO považuje z pohľadu európskeho práva za spornú aj preto, že opravný prostriedok bol navrhnutý s lehotou a lehota začína plynúť v okamihu, keď odporca vedel len o vydaní platobného rozkazu alebo o nedostatku pri doručení, bez toho, aby medzitým nutne musel mať platobný rozkaz k dispozícii alebo musel vedieť, na ktorý súd alebo k akej spisovej značke by mohol podať opravný prostriedok. Nehovoriac o tom, že lehota by mala plynúť ďalej aj v prípade, ak by odporca mohol mať len takúto vedomosť, t. j. v prípade miernej nedbanlivosti v podobe neznalosti existencie platobného rozkazu.

Toto hľadisko však súd nemôže zmeniť na predmet tejto prejudiciálnej otázky, pretože pre rozhodnutie nie je relevantné. Odporkyňa vysvetlila a dôveryhodne preukázala, že o platobnom rozkaze sa prvýkrát dozvedela 24. februára 2021. Nie až jej vyjadrenie z 25. marca 2021, ktorým výslovne podala opravný prostriedok podľa § 1092a ZPO, ale už jej vyjadrenie z 1. marca 2021 (námiетка a „žiadost' o *restitutio in integrum* („uviedenie do pôvodného stavu“) sa malo vykladať ako opravný prostriedok podľa § 1092a ZPO. Z obsahového hľadiska totiž na odôvodnenie použila výlučne pochybenie pri doručení. V podaní z 1. marca 2021 bola dodržaná lehota podľa § 1092a ods. 1 druhej vety ZPO, takže otázka, či je norma neaplikovateľná aj z dôvodu úpravy lehoty, nemôže byť v tomto prípade relevantná pre rozhodnutie.

- 3 Pre rozhodnutie je však relevantná otázka, aký právny následok má súd judikovať.

Súdny dvor v rozhodnutiach *eco cosmetics* a *Raiffeisenbank St. Georgen* rozhodol, že vnútroštátny opravný prostriedok, ktorým odporca úspešne dosiahne, že dôsledkom toho, že európsky platobný rozkaz mu nebol doručený vôbec, resp. nie platne, musí byť neplatnosť vyhlásenia vykonateľnosti. Súd to síce chápe len ako minimálnu požiadavku, ktorá vo všeobecnosti nevylučuje inú vnútroštátnu úpravu. Súd má však pochybnosti o tom, či potom vytvorená nemecká úprava, ktorá je oveľa prísnejšia ako rozhodnutie Súdneho dvora, môže obstať. Podľa § 1092a ods. 1 tretej vety ZPO súd musí na návrh odporcu vyhlásiť európsky platobný rozkaz za neplatný, ak nebol doručený vôbec alebo nebol doručený platne.

a. Podľa názoru vnútroštátneho súdu je § 1092a ods. 1 ZPO v rozpore s ustanoveniami nariadenia č. 1896/2006, predovšetkým s jeho článkami 16 a 17. Ustanovenie § 1092a ods. 1 ZPO sa týka prípadu, keď európsky platobný rozkaz ešte nebol doručený vôbec alebo nebol doručený platne, teda situácie, keď ešte

vôbec nezačala plynúť lehota na podanie odporu. Vo všeobecnosti by už nemala existovať potreba právnej ochrany na vytvorenie osobitného opravného prostriedku, ktorým by sa odporca mohol brániť proti európskemu platobnému rozkazu, ak proti nemu ešte vôbec nezačala plynúť lehota na podanie odporu. Podľa stanoviska vnútroštátneho súdu to zároveň predstavuje porušenie ustanovení nariadenia č. 1896/2006. Jediným opravným prostriedkom proti európskemu platobnému rozkazu je totiž iba odpor podľa článku 16, ktorého dôsledkom podľa článku 17 je, že konanie na príslušných súdoch členského štátu pôvodu pokračuje. V ustanovení § 1092a ods. 1 ZPO, sa naopak, stanovuje, že odporca môže už oveľa skôr využiť iný opravný prostriedok ako odpor, ktorým potom môže dosiahnuť aj to, aby bol európsky platobný rozkaz vyhlásený za neplatný v celom rozsahu. To znamená, že je v rukách odporcu, aby zabránil objasneniu skutkového stavu pred súdom, ktorý má právomoc rozhodnúť spor, ako je upravené v článku 17. Vnútroštátny súd sa preto domnieva, že táto úprava porušuje prednosť predpisov európskeho práva.

b. Súd má pochybnosti, aj pokiaľ ide o úpravu v § 1092a ZPO, pretože otázka, či európsky platobný rozkaz bude vyhlásený za neplatný alebo sa, ako je stanovené v článku 17 nariadenia č. 1896/2006, uskutoční sporové konanie, v konečnom dôsledku závisí od náhody: Ak súd, ktorý rozhoduje o návrhu na vydanie platobného rozkazu, sám od seba zistí, že európsky platobný rozkaz ešte nebol doručený vôbec alebo nebol doručený platne, (samozrejme) z vlastnej vôle iniciuje nové doručenie, ktoré potom môže vyvolať ďalšie právne následky podľa článkov 16 a 17 nariadenia, alebo aj, ak nebude podaný odpor, viesť k právoplatnosti platobného rozkazu. Na druhej strane, keď sa odporca v takej situácii už náhodne (napr. v dôsledku doručenia nesprávneho adresátovi, ktorý ho informuje, alebo doručením, ktorému chýba potrebný preklad), vopred dozvie o tom, že bol vydaný európsky platobný rozkaz, a podá opravný prostriedok podľa § 1092a ZPO, platobný rozkaz ako taký by súd musel úplne zrušiť a konanie by definitívne skončilo v prospech odporcu. Ak však závisí iba od náhody, či súd sám uzná nedostatok pri doručení, či bude platobný rozkaz potom vyhlásený za neplatný alebo či neskôr dôjde k sporovému konaniu, ide podľa názoru vnútroštátneho súdu v prípade právnych následkov o objektívne neopodstatnené rozdielne zaobchádzanie.

c. Podľa odôvodnenia 9 je účelom nariadenia č. 1896/2006 zjednodušiť a zrýchliť možnosť cezhranične sledovať, resp. objasniť cezhraničné nároky. Podľa prvého a druhého odôvodnenia nariadenia sa odstraňovaním prekážok riadneho fungovania občianskeho súdneho konania má podporiť dobré fungovanie vnútorného trhu. Vnútroštátny súd tiež vidí dôvody na obavy, že aj opravný prostriedok podľa § 1092a ZPO môže byť v rozpore s praktickou účinnosťou nariadenia pri dosahovaní týchto cieľov. Keď totiž veriteľ stojí pred otázkou, či chce svoje pohľadávky uplatniť v bežnom súdnom konaní alebo prostredníctvom konania o európskom platobnom rozkaze, pokiaľ bude naďalej platiť § 1092a ZPO, bude musieť vziať do úvahy aj riziko, že platobný rozkaz, aj keď ešte voči odporcovi ani nenadobudol právoplatnosť, môže byť už s konečnou platnosťou zrušený. Znamenalo by to nielen to, že žalobca by bol zaťažený trovami konania

o európskom platobnom rozkaze, ale aj to, že by musel svoje nároky uplatniť v novom konaní, pričom by musel akceptovať prípadné značné omeškanie. V závislosti od okolností prípadu môže byť navrhovateľ potom dokonca úplne vylúčený z uplatnenia svojich nárokov, ak totiž v čase začatia nového konania už uplynula premlčacia lehota. Úprava v § 1092a ZPO preto môže prípadne viesť k tomu, že možnosť vymáhania pohľadávky prostredníctvom konania o európskom platobnom rozkaze sa využije len zriedka.

d. Vnútroštátny súd sa domnieva, že jeho obavy týkajúce sa § 1092a ZPO potvrdzuje aj doterajšia judikatúra Súdneho dvora. Súdny dvor v rozsudku z 2. marca 2017, Henderson, C-354/15, rozhodol, že opomenutie vzorového tlačiva nachádzajúceho sa v prílohe II k nariadeniu č. 1393/2007 nemá za následok neplatnosť celého doterajšieho doručenia, ale dôsledkom môže byť iba to, že súd musí nahradiť chýbajúcu časť doručenia. To, že táto zásada platí aj pri doručovaní v rámci európskeho konania o platobnom rozkaze, Súdny dvor judikoval v rozsudku zo 6. septembra 2018, C-21/17, Catlin Europe SE, C-21/17. Ak nemá byť doručenie ako celok neplatné z dôvodu problémov pri jeho vykonávaní, takýto právny dôsledok by mal byť určite vylúčený pre písomnosť, ktorá sa má doručiť, ako celok. Dalo by sa to teda chápať aj tak, že Súdny dvor v rozhodnutí Catlin Europe SE (bod 49) uviedol aj to, že dôsledkom chybného postupu doručovania nesmie byť ani neplatnosť písomnosti, ktorá sa má doručiť. V prospech pochybností vnútroštátneho súdu, ktoré sa týkajú úpravy v § 1092a ZPO, môže svedčiť aj to, že novšie nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1784 z 25. novembra 2020 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch v článku 12 ods. 5 a ods. 6 teraz obsahuje ustanovenia o náprave nedostatkov pri doručovaní, ale nie neplatnosť doručenia ako celku, alebo – ako by tomu bolo v tomto prípade – celého titulu, ktorý sa má doručiť.

IV.

O druhej prejudiciálnej otázke:

Ak súd, ako v tomto prípade, už vyhlásil vykonateľnosť európskeho platobného rozkazu, tak v § 1092a ods. 2 ZPO sa stanovuje, že súd dodatočne vysloví aj neprípustnosť núteného výkonu z platobného príkazu.

Ak Súdny dvor v rámci prvej prejudiciálnej otázky považuje úpravu, ako je vytvorená v § 1092a ods. 1 ZPO, za nezlučiteľnú s právom Únie, stráca – v prípade priameho uplatňovania – platnosť aj úprava v § 1092a ods. 2 ZPO. V tej sa totiž predpokladá, že súd návrhu vyhovel podľa odseku 1, a stanovuje – samo osebe logicky, hoci prípadne len s deklaratórnou funkciou – , že potom sa má zároveň rozhodnúť, že výkon platobného rozkazu treba vyhlásiť za neprípustný.

Ak Súdny dvor dospeje k záveru, že ustanovenie § 1092a ods. 1 ZPO je neuplatniteľné, tak pre súd, ktorý vo veci rozhoduje, však vzniká otázka, či by sa v rámci vnútroštátneho opravného prostriedku, analogicky k § 1092a ods. 2 ZPO –

samostatne – mohlo vyhlásiť, že výkon platobného rozkazu je vyhlásený za neprípustný. Ale aj proti tomu by existovali pochybnosti. Súdny dvor v rozhodnutiach *eco cosmetics* a *Raiffeisenbank St. Georgen* formuloval iba to, že súdne rozhodnutie by muselo mať za dôsledok neplatnosť vyhlásenia vykonateľnosti. Naopak, ak by súd analogicky k § 1092a ods. 2 ZPO rozhodol, že nútený výkon platobného rozkazu je neprípustný, bolo v zmysle formulácie by to trvalo bránilo vykonaniu, hoci prichádzajú do úvahy situácie, v ktorých by po platnom doručení prišlo k potom vykonateľnému európskemu platobnému rozkazu.

V.

O tretej prejudiciálnej otázke:

Súdny dvor v právnych veciach *Henderson a Catalin Europe SE* rozhodol, že v prípade, že sa doručenie ukáže ako neplatné, súd je povinný napraviť postup doručovania, resp. jeho chýbajúcu časť.

V tomto prípade bolo vo veci samej doručenie európskeho platobného rozkazu z 26. júla 2019, ako bolo uvedené, podľa názoru vnútroštátneho súdu neplatné. Odporkyňa listom z 1. marca 2021 podala okrem opravného prostriedku, ktorý je z tohto pohľadu vykladaný ako návrh podľa § 1092a ZPO, aj odpor proti európskemu platobnému rozkazu. V tom čase ešte nezačala plynúť lehota na podanie odporu. Súd však následne ani len formálne nedoručil odporkyňi platobný rozkaz, keďže už vedela o konaní vo veci výkonu rozhodnutia. Treťou prejudiciálnou otázkou sa súd chce dozvedieť, či odporca môže proti existujúcemu európskemu platobnému rozkazu podať účinne odpor skôr, ako mu v každom ohľade bol platne doručený.

Súd to považuje za potrebné objasniť, pretože Súdny dvor vo veciach *eco cosmetics* a *Raiffeisenbank St. Georgen* (bod 42) rozhodol, že „za okolností, ako sú okolnosti dotknuté vo veciach samých, nemožno uplatniť konanie o odpore stanovené v článkoch 16 a 17 nariadenia č. 1896/2006.“ Súdny dvor ďalej judikoval (bod 49): „Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať, že nariadenie č. 1896/2006 sa má vykladať v tom zmysle, že postupy uvedené v článkoch 16 až 20 tohto nariadenia nie sú uplatniteľné, ak sa preukáže, že európsky platobný rozkaz nebol doručený spôsobom, ktorý je v súlade s minimálnymi požiadavkami stanovenými v článkoch 13 až 15 uvedeného nariadenia.“

Časť nemeckej právnej vedy z týchto formulácií odvodila, že Súdny dvor tým chcel tiež povedať, že odporca, ktorému ešte nebol platne doručený platobný rozkaz, proti nemu – napriek tomu, že vie o jeho existencii – tiež ešte nemôže ako preventívne opatrenie podať v lehote odpor.

Keby Súdny dvor, ako sa to sčasti chápalo, chcel v tomto čase vylúčiť právo odporcu na podanie odporu, vnútroštátny súd by považoval procesné práva príslušného odporcu za obmedzené do takej miery, že by právna ochrana

stanovená v nariadení č. 1896/2006, okrem iného v článku 16, bola výrazne obmedzená. Tak by odporca, ktorému bol doručený európsky platobný rozkaz bez potrebného prekladu, ale v rámci preventívneho opatrenia podá odpor, tým, že mu následne bude doručený preklad (v súlade s požiadavkami v rozhodnutiach Henderson a Catlin Europe SE) bez toho, aby – pretože si myslí, že tak už platne urobil – podal druhý raz odpor, mohol byť právoplatne odsúdený, pretože jeho prvý odpor by bol považovaný ešte za neprípustný.

V iných konaniach o európskom platobnom rozkaze z dôvodu nejasnosti, ako treba chápať rozhodnutie Súdneho dvora, medzičasom súd začal postupovať tak, že v prípade odporov proti účinnosti výkonu vykonáva preventívne nové doručenie a zároveň aktívne upozorňuje odporcu, aby preventívne ešte v lehote 30 dní znovu podal odpor, aby v žiadnom prípade nemohol byť právne znevýhodnený. Odporca si totiž spravidla sám neuvedomí, že po doplnení doručenia musí znova podať odpor, hoci to už predtým urobil. Tento súd je však presvedčený, že to, či sa odporca môže účinne brániť proti európskemu platobnému rozkazu, nemôže závisieť od zhody okolností, teda od toho, či súd vydá upozornenie a/alebo potom skutočne ešte raz dôjde k podaniu odporu v stanovenej lehote.

Súd sa preto, aj na základe diskusie v odbornej literatúre o tejto otázke, chce dozvedieť, či Súdny dvor v bodoch 42 a 49 citovaného rozhodnutia chcel predčasné právo na podanie odporu považovať za neprípustné.

Ak Súdny dvor dospeje k záveru, že odpor v tejto situácii je možné v lehote podať už pred platným doručením, súd tým, aj pokiaľ ide o vec samu, má na mysli, že – ak platobný rozkaz v rámci prvej a druhej prejudiciálnej otázky platí, ale vyhlásenie vykonateľnosti bude musieť byť zrušené – konanie potom možno podľa článku 17 nariadenia č. 1896/2006 predložiť priamo vnútroštátnemu sporovému súdu bez toho, aby si to vyžadovalo nové doručenie a ďalší odpor odporkyne.

VI.

Vnútroštátny súd je podľa článku 267 ods. 3 ZFEÚ povinný predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania Súdnemu dvoru. Podľa § 1092a ods. 3 druhej vety ZPO totiž proti rozhodnutiam Amtsgerichts Wedding – Europäisches Mahngericht Deutschland (Okresný súd Wedding – Európsky súd rozhodujúci o platobnom rozkaze, Nemecko) – neexistuje opravný prostriedok.

[omissis]

PRACOVNÝ DOKUMENT